

твърдѣ внимателно, а тя ся много задоволяваше отъ вниманіето, което ѝ даваше, защото мислеше, че той ѝ ся чудеше. Тя като свърши, той ся дигна; подиръ една чѣвъртъ, дойдохъ, та казахъ на Грозданкѣ, че мѣжъ ѝ умираше, защото ся билъ съ единъ чело-вѣкъ, комуто былъ той почърнилъ честното име. Грозданка ся затърча тичешкомъ къмъ мѣстото, дѣто бѣше мѣжъ ѝ, комуто оставаше само една чѣвъртъ още да живѣе. „Махнете ся, проклѣто създаніе! ѝ рѣче мѣжъ ѝ, който умираше; языкътъ ви и вашитѣ рапорти ми отзехъ живота.“ И подиръ малко врѣме, той издѣхна. Грозданка, която го обичаше страстно, като го видѣ мъртавъ, хвърли ся съвсѣмъ бѣсна възъ саблѣтъ му и ся прободе. Майка ѝ като видѣ тѣй страшно позорище толко ся отчая, щото отъ жалъ легна болна, та и тя умрѣ като кльнеше любопытството си и лудытѣ шегы, които имаше къмъ дѣщеръ си, на които за изгубваніето тя бѣше причина.

ГРОЗДАНА.

Трѣбва да признаемъ, че тази Грозданка бѣше едно лошо създаніе.

УЧИТЕЛКА.

Не бѣше лоша, драга, но тя бѣше една неразсѣдна мома, която обичаше хвалбинството, която искаше да ся показва разумна и която щеше да бѣде една най-добра мома, ако бѣше ѣк поправила майка ѝ испървентъ-край когата ѝ бѣше направила рапорта си.

ГРОЗДАНА.

Боже мой! вуй мя правите да треперѣ, учителко; и азъ обичамъ хвалбинството като Грозданка,